

ह चिभिरायुभिर्ब्रह्मचर्यमुवास । तः ह जीर्णिः स्थ-
विरः शयानम् । इन्द्र उपब्रज्योवाच । भरद्वाज । यत्ते
चतुर्थमायुर्दद्याम् । किमेनेन कुर्या इति । ब्रह्मचर्य-
मेवैनेन चरेयमिति होवाच ॥ ३ ॥

तः ह चीन् गिरिरूपानविज्ञातानिव दर्शयाञ्च-
कार । तेषां हैकैकस्मान् मुष्टिमाददे । स होवाच ।
भरद्वाजेत्यामन्त्य । वेदा वा एते । अनन्ता वै वेदाः ।
एतद्वा एतैस्त्रिभिरायुभिर्नवोचथाः । अथ त इत-
रदननूक्तमेव । एहीमं विद्धि । अयं वै सर्वविद्येति ॥
॥ ४ ॥

तस्मै हैतमग्निः सावित्रमुवाच । तः स विदित्वा ।
अमृतो भूत्वा । स्वर्गं लोकमियाय । आदित्यस्य सा-
युज्यम् । अमृतो हैव भूत्वा । स्वर्गं लोकमेति । आदि-
त्यस्य सायुज्यम् । य एवं वेद । एषो एव चर्यो विद्या ॥
॥ ५ ॥

यावन्तः ह वै चर्या विद्यया लोकं जयति । तावन्तं
लोकं जयति । य एवं वेद । अग्नेर्वा एतानि नामधेया-
नि । अग्नेरेव सायुज्यः सलोकतामाप्नोति । य एवं
वेद । वायोर्वा एतानि नामधेयानि । वायोरेव सा-